

இலங்கை ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகும் நிலைமை கணிந்து செல்லுகின்றது. இந்த நிலைமையை உருவாக்கும் மலதனம் உயர்ந்தபட்ச சலுகைகளை அன்றாடம் பெறுகின்றது. சர்வதேச மலதனம் தேச மலதனத்தளை விழங்கி ஏப்பமிடும் வகையில் இச் சலுகைகள் வாரி வழங்கப்படுகின்றது. உலகமயமாதலின் செல்லக் கூழ்ந்தயையாக இலங்கையைச் சீராட்டி வளர்க்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள், இதனடிப்படையில் உள்நாட்டில் ஏற்படும் எந்த நெருக்கடியிலும் உதவத் தயாராகவே உள்ளது.

2003 மார்ச் மூதல் 50 லட்சத்துக்கும் மேல் வரி கட்டக் கட்டிய வருமான உடையோருக்கு 30 சதவீத வரிச் சலுகை வழங்கப்பட்டது. பெரும் மலதனத்துக்கு வரிச் சலுகை இதன் மலம் வழங்கப் பெற்றது. சிறிய மலதனம் பெரிய மலதனத்தளை விட அதிக வரி கட்ட நிர் பந்திக்கப்பட்டது. அடிப்படையில் தேசிய மலதனம் மூடமாகப்பட்டது. பெரிய மலதனத்தின் உற்பத்திச் செலவு வரிச் சலுகை மலம் கூறகைக்கப்பட்டது. இதன் மலம் தேசிய மலதனங்கள் பெரிய மலதனத்துடன் போட்டியிட முடியாத நிலையில் மூடக்கப்படுகின்றது. இதனை விட 2002-ம் ஆண்டுக் கான வரவு செலவில் துறைமுகம் மற்றும் விமான நிலையம் வரி அறவீடுகள் 0.75 சதவீதத்தில் இருந்து 0.5 சதவீதமாக வரி கூறகைக்கப்பட்டது. வளநாட்டுப் பொருட்களின் விலையை உள்ளூர் சந்தையில் கூறகைக இது உதவியுள்ளது. விமான நிலையம் மற்றும் துறைமுக வரிகளைக் கூறகைத்தன் மலம், அன்னிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக சலுகை வழங்கப் பெற்றது. அதே நேரம் வளநாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருளிலும் அன்னியன் அதிகம் லாபம் பெறும் வகையில் வரி கூறகைப் புவழங்கப் பெற்றது. பெரும் வரிச் சலுகை பெறும் நிறுவனங்கள் லாபங்களுடன் திடீர் ரனெத் தலமைறவைவது இலங்கையில் அன்றாட நிகழ்வாகின்றது. இப்படி 2003-இல் 67 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. 50000 தொழிலாளர்கள் இதனால் வலலை இழந்தனர். இவளை எதுவும் நடத்தினால் மூடப்படவில்லை. மலதனத்தளை கடத்திச் சென்ற போதே இவளை மூடப்பட்டன. பல வளநாட்டு மலதனங்கள் எந்த அறிவிப்பும் இன்றி நாட்டைவிட்டே சென்றன. தொழிலாளர் சம்பளங்களையும் கட்ட சூரூட்டிச் கொண்டே தலமைறவாகிவிடுகின்றன. சட்டப்படி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத பாதுகாப்பை உலகமயமாதல் மலம் மலதனம் பெற்றுள்ளதால், இது ஒரு சாதாரண அன்றாட விடையமாகிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் வீதியில் வீசப்படுவது அன்றாட நிகழ்வாகி உள்ளது.

மறுபுறத்தில் உழகைக்கும் மக்கள் மேல் சூமகைகள் பெருகிச் செல்லுகின்றது. 2004 மார்ச் மாதம் உலகவங்கி ஆலோசனைக்கு இணங்க மின்சாரக் கட்டணத்தளை 3.50 சதத்தில் இருந்து 5.75 சதமாக உயர்த்த மின்சாரப்பை சிபாரிசு செய்தது. 2.25 சதத்தால் ஏற்படும் உயர்வு தரேதலில் முடிவளை மாற்றி அமகைக்கும் எனபதால், அதனை பின் போட்டுள்ளனர். 2003 வரவு - செலவு திட்டத்தில் அததியாவசியப் பொருளான மா, சீனி, வவங்காயம், பரப்புவ, கிழங்கு, வீட்டு எரிவாயு, மரூந்து எனபவற்றுக்கான 10 சதவீத வரி 15 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. அதே நேரம் ஆடம் பர பொருள்க்கான வரி 20 சதவீதத்தில் இருந்து 15 சதவீதமாகக் கூறகைக்கப்பட்டதுள்ளது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை எனபது

அன்னிய மஃலதனத்துக்குச் சவேசைச் செய்வதுதான் என்பது திட்டத் தளிவானதாக உள்ளது. வறுமையுடன் வாழ்வதை நடத்த முடியாத சமூக அவலம் பெருகும் போது, அவர்களின் வாழ்வைக்கு ஆதாரமான அடிப்படையான பொருட்களின் மலே வரி அதிகரிக்கின்றது. அந்த மக்கள் வாங்க வக்கற்ற பொருட்களுக்கு வரி குறைக்கப்படுகின்றது. மலேடாகக் குடிகளின் வரவு சலெவில் பாதிக்காத வகையில் ஒன்றை ஒன்று சரிகட்டும் வரவுசலெவு, அவர்களின் நலன்களை பணுவதில் அக்கறையாக இருக்கின்றது. அன்னியனுக்கு அதிக விற்பனையையும், அதிக லாபத்தை பெறும் வகையில் ஏழைகளின் வயிற்றில் அடித்துக் கொடுக்கும் கொள்கை கையாளப்படுகின்றது.

அன்னிய உரக் கம்பனிகள் விரும்பியவாறு விலைநிரணயம் செய்து கொள்ளையடிக்கும் ஏகபோக உலகளாவிய கொள்கையை இலங்கை அரசும் அடிபிசகாது பின்பற்றுகின்றது. இலங்கையின் பாரம்பரியமான விவசாயத்தை அழித்து விட்டு, அதனிடத்தில் எந்தப் பிரயோசனமும் அற்ற இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் பயன்படுத்தி வடிபொருளான நஞ்சை உரமாக விவசாயிகளின் தலையில் சும்மத்தும் கொள்கை தொடருகின்றது. விவசாயக் கொள்கையை மாற்றுவதை உலகமயமாதல் அனுமதிக்காது. இதில் கிடக்கைக் கும் ஏகபோகக் கொள்கையை காலத்துக்குக் காலம் அதிகரித்த வகையில் சஃறையாடுகின்றது. இதற்குத் தாளம் போடும் தசேய அரசுகள், அதை விவசாயிகளின் தலையில் கட்டிகின்றது. சிறிய மானியம் ஒன்றை வழங்குவதன் மஃலம் அதை நரேடியாகவே அன்னிய உரக் கம்பனிக் கு முன் கட்டியதே தானமாகக் கொடுத்து விடுகின்றனர். இதனடிப்படையில் 2002-இல் உரத்தின் விலையை 525 ரஃபாவாக அதிகரித்த அதநேரம், மானியமாக உரக் கம்பனிக் கு 150 ரஃபாவை வழங்கினர். இப்படி வழங்கிய அரசு விவசாயிகளின் மதுகில் 375 ரஃபாவை சும்மக்கக் கோரி விவசாயத்தை முடமாகக் கொள்கையை அமால் செய்கின்றது. இதன் மஃலம் தசேய உற்பத்திகளை முடக்கி, உணவுப் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்யும் கொள்கை படிப்படியாக அமாலுக்கு வருகின்றது.

1990-இல் இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் விவசாய உற்பத்தி 23.2 சதவீ தமாக இருந்தது. இது மொத்த வலே வாய்ப்பில் 44.7 சதவீ தத்தைப் பஃர்த்திசய்த்தது. இது 2000-ஆம் ஆண்டில் தசேய வருமானத்தில் 19.4 சதவீ தமாக இருக்க, இந்த துறை சார்ந்த உழைப்போ 36 சதவீ தமாகியது. இது 2001-இல் தசேய வருமானத்தில் 19.4 சதவீ தமாக இருக்க, இந்த துறைசார்ந்த உழைப்பு 32.4 சதவீ தமாக குறைந்தது. வறுமையும், தொழில் இழப்பும் அதிகரித்துச் சலெவதைப் பள்ளிவிபரம் காட்டுகின்றது. 1997ம் ஆண்டு உலகவங்கி நிபந்தனைக்கு இணங்க, தசேய அரசு அரிசி இறக்குமதிக்கு இருந்த தீ ர்வை வரியான 35 சதவீ தத்தை நீ க்கி 10.5 சதவீ தமாக்கியது. இது போல் பல்வறே பொருட்களின் தீ ர்வை வரியைக் குறைத்ததன் மஃலம், விவசாயமே ஓட்டுமொத்தமாக நாசமாகியுள்ளது. பல்வறே நாட்களில் விவசாயத் தீ ர்வை 31 சதவீ தமாக இருந்த போதும் இலங்கையில் அது 10.5 சதவீ தமாகியுள்ளது.

அடிப்படையிலான விவசாயத் துறை அழிக்கவும், அன்னியனை நம்பி விவசாயிகள் கையேந்தி நிற்கும் தஞ்சைக் கொள்கை திட்டமிட்ட வகையில் விரிவாக்கி வருகின்றது. அன்னிய உரம், கிருமிநாசினி, விதைகள் அற்ற விவசாயம் என்பது, அறவே அற்றுப் போய்விட்டது. ஏகபோக அன்னியக் கம்பனிகளின் நிபந்தனைகள் தான் தஞ்சைக் கொள்கையாகின்றது. உலகளாவிய உணவுப் பொருட்களின் விலையை அவர்கள் தான், தமது சொந்த விலையின் மீலம் நிர்ணயம் செய்வதாக மாறிவிட்டது. இதன் மீலம் நாட்டை மூடக்கவும், அடிப்பணியை வகைக்கவும் முடியும். உதாரணமாக இலங்கையில் கிருமிநாசினியின் பயன்பாடு 1950 இல் 20000 தொன்னாக்க இருந்தது. இது 2000 ஆண்டில் 212 000 தொன்னாக்க அதாவது 10 மடங்குக்கு மேலாக மாறியுள்ளது. அதாவது ஆசிய நாடுகள் அனைத்தையும் விட இலங்கையில் வருடம் 28 மடங்கு அதிக அளவில் கிருமிநாசினி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உலகில் பல நாடுகளில் தடை செய்யப்பட்டவையே இலங்கையில் சாதாரணமாகவே விற்கப்படுகின்றது. உலகமயமாதலின் செல்லக் குழந்தையாக இலங்கை நாடு இருப்பதால், வழங்கும் கடன் உரமாகவும், கிருமிநாசினியாகவும் அதாவது நஞ்சாகவே வாரி வழங்கப்படுகின்றது. உலகச் சந்தையில் எது தங்குகின்றதோ, எது தடை செய்யப்படுகின்றதோ அவை எல்லாம் இலங்கைக்குக் கடன் என்ற பெயரில் கொட்டிக் குவிக்கப்படுகின்றது. உலக மீலதனம் நொந்து போகக் கூடாது என்பது இலங்கைத் தஞ்சைவாதிகளின் இரக்க மனப்பான்மையாக உள்ளது. சொந்த மக்களும், சொந்த நாடும் எப்படிப் போனாலும் கவலைப்படாத குற்றுத் தஞ்சை வாதங்களும், கைக் கலித்தனமும் தான் ஜனநாயகமாகிப் போயுள்ளது.

அன்னியனுக்கு மக்களின் பெயரில் மானியத்தையும், வரிச் சலுகைகளையும் சட்டப் பார்வையாக்கும் இலங்கை அரசு, வரியைக் கட்டாத முதலாளிகளுக்கு வரிச் சலுகையை வழங்கும் கொள்கையை கையாளுகின்றது. 1996-97-க்கு முற்பட்ட காலத்தில் வரிகட்டாதோருக்கு வரி விலக்கு வழங்கியதன் மீலம் 5600 கோடியை முதலாளிகளுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தனர். இது ஒரு முடிவற்ற தொடர் கதையாகத் தான். 2002-இல் மக்களிடம் அறவிட்ட வற வரியான 2000 கோடி ரூபாவை, வர்த்தக நிறுவனங்கள் அரசுக்குத் தரவில்லை என்று வரி அறவிடும் நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது. வரியை ஏழையிடம் பூட்டி மூடும், முதலாளியிடம் தரவில்லை என்று சொல்ல மட்டுமே முடியும். அதுவும் மக்களிடம் அவர்களை ஏமாற்றி அறவிட்ட மறைமுக வரியைக் கட்ட முதலாளிகளிடம் இருந்து பெற முடியாத மீலதன அதிகார மையங்கள், வரிச் சலுகை கொடுக்கக் கோரி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவே முடியும். நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் இது தான் ஜனநாயகம்.

இது மட்டுமா எனின் இல்லை. இலங்கையில் 32000 கம்பனிகள் இருப்பதாகவும், அதில் 9000 கம்பனிகளே 2000-2001-க் கால கணக்கை சமர்ப்பித்ததாகவும், 2850 கம்பனிகளே வரி கட்டியதாகவும் அரசே அறிவித்துள்ளது. வேடிக் கையான பெயரளவிலான ஜனநாயகமான அரசாங்கம். ஆட்சி என்பது மீலதனத்தின் ஆட்சி தான் என்பதும், அரசு என்பது மீலதனத்துக்கு தாளம் போட மட்டுமே உள்ளது என்பதை இது மீண்டும் எமக்கு நிறுவுகின்றது. 2003-ம் ஆண்டு அரசு பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் 19,186 உள்நாட்டுக் கம்பனிகள் வரி சலுகைத் துவதாகவும், 246 வெளிநாட்டுக்

கம்பனிகள் மட்டுமே வரி செலுத்துவதாகவும் அறிவித்தனர். இதனைவிட 175,346 பேர் வரி செலுத்துவதாகக் கூறினர். பல ஆயிரம் கம்பனிகள், தனிநபர்கள் வரி கட்டுவதில்லை என்பதை பாராளுமன்றத்தில் ஒத்துக் கொண்டனர். இதில் வளிநாட்டு நிறுவனங்களும் அடங்கும். இலங்கையில் சில ஆயிரம் வளிநாட்டு நிறுவனங்கள் கொள்ளையிடுகின்றன. ஆனால் 246 நிறுவனங்கள் மட்டுமே சலுகை அளிப்பதையில் சிறிய தொகையை வரியாகக் கட்டுகின்றன. மூதலாளிகளுக்கு வரியை மூற்றாக நீக்குவது என்பதே மஃலதனத்தின் உலகமயமாதல் கொள்கை. இதனடிப்படையில் வரிக் குறைப்பு, வரிச் சலுகை, வரி நீக்கம் மானியங்கள் என்று பலவற்றைத் தேசிய அரசுகள் வாரி வழங்குகின்றன. மக்களிடம் மறைமுகமாக வர்த்தக நிறுவனங்கள் திரட்டும் வரியைக் கூட்ட, மஃலதனம் திமிருடன் கொடுக்க மறுக்கின்றது. அரசும், அரசு இயந்திரமும் மஃலதனத்தின் நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது அதனடிப்படையில் இயங்குவதால், மஃலதனத்திடம் வரிகளை அறவிடுவது என்பது முடியாது. விரும்பின் வரி நீக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானியமாக அதை விட்டுவிட வேண்டும். இதன் ஒரு பரம்பரை மனவாக்குகள் மஃலம் ஜனநாயகப்படுத்தி விடுவதே காலத்துக்குக் காலம் நடக்கின்றது. மக்கள் மூதுக்கு முறிய மஃலதனத்துக்காக அனாதையையும் சூமந்து நிற்க வேண்டியது அவர்களின் ஜனநாயகக் கடமை என்பது உலகளவிய உலகமயமாதல் கொள்கையாகும்.

இப்படி மானியங்கள், சலுகைகள், வரிச் சலுகைகள் என ஒருபுறம் வழங்கிய படி, மறுபுறம் அதை ஈடுசெய்ய அரசுத் துறையை அவர்களாகக் கே மானியமாக விற்றுவிடுவது என்று அறிவித்து விடுகின்றனர். அரசுத் துறையை விற்பதன் மஃலம் 1000 கோடி ரூபாவைத் திரட்ட உள்ளதாக அறிவித்தனர். வளிநாட்டவனுக்கு இலங்கையை விற்பதன் மஃலம் அவர்களிடம் வளிநாட்டு மானியமாக 1000 கோடி ரூபாவைத் திரட்ட திட்டமிட்டனர். இதனைவிட வளிநாட்டுக் கடனாக 5,000 கோடி ரூபா திரட்ட உள்ளதாக அறிவித்தனர். வரவு செலவில் பரம்பகுதி கடன் கொடுப்பனவாகும், வட்டிக்கு மீண்டும் சென்று விடுகின்றது. வரவு செலவைச் சமர்ப்பிப்பதே வளிநாட்டவனுக்கு வட்டி மற்றும் கடன் கொடுப்பனவாகக் கொடுப்பதற்காகவே ஒழிய மக்களுக்குச் சேவை செய்க அல்ல. அரசாங்கம் மஃலதனத்துக்குச் சேவை செய்வதற்கு கொள்கையாகவே ஜனநாயகமாகவே ஆக்கி விட்ட பின், அரசு நிறுவனங்களதைத் தனியார் மயமாக்குவது அடிப்படையைக் கொள்கையாகின்றது. மூதலில் அதை நடட்டமடைந்ததாக காட்டுவது தொடங்குகின்றது. கடந்த 10, 15 வருடங்களில் அரசுத் துறைகள் நடட்டமடைந்ததாகக் கூறியே அரசுத் துறைகள் உலகம் முழுவதும் விற்ப்புடையதாகின்றன. இந்த வகையில் அரசு - பொதுத் துறைகள் அனாதையையும் தனியார் மயமாக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. இதற்காக அது வருடம் 150 முதல் 200 கோடி நடட்டமடைவதாகக் கூறுகிறார்கள். இதே போல் பெற்றோலியம் கட்டி ஸ்தாபனம் 2150 கோடியும், மின்சார சபை 1560 கோடியும், கட்டி ஹவா மொத்த விற்பனை நிலையம் 830 கோடியும், தபால் திணைக்களம் 230 கோடியும், இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை 210 கோடியும் நடட்டமடைந்துள்ளதாக அரசு அறிவித்துள்ளது. இதனைத் தெரிவித்த நிதி அமைச்சர் கே.என்.சொக்சி தனது பதவிய் பிரமாணத்தில் "சீர்திருத்தம் வருத்தம் மிகுந்தது" என்ற கூறி, தேசியச் சொத்துக்களை அந்நியனுக்கு விற்பதற்கான ஒரு நியாயவாதத்தை முன்வைத்துள்ளார். அத்துடன் "மக்களாகக் கூறிப் பிட்ட காலம் எங்களிடம் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு கேட்கவேண்டும். அதன்படி அவர்கள் குறைந்த பட்சம் ஒரு வித்தியாசமான சித்திரத்தாகக் காண்பார்கள்" எனவும் கூறியுள்ளார். இப்படியாக அரசுப்

போக்குவரத்துத் துறை முதல் பல துறைகள் தனியார் மயமாகின்றது.

அரசாங்கத்தின் மற்றொரு கொள்கை தனியார் தசேய உற்பத்திகளை அன்னியருக்குத் தாரைவாரப் ப்பதாகும். இதற்கு முதல் படியாக அவர்களின் மீளமுடியாத கடன் காரர் ஆக்குவதாகும். நவீன இயந்திரத்தின் உற்பத்தியில் புகுத்துவது என்ற பெயரில், அன்னிய இயந்திரங்களைப் பெரியளவில் புகுத்த கடன் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் அன்னிய இயந்திரத்துறை கொழுக்கும் அதே நேரம், இத்துறைகள் அன்னிய மூலதனத்துக்குப் பிப்பியாக அபிமேபப்பட்டுச் சிதைந்து அழிவதை துரிதமாக்கின்றது. இதன்படியில் சிறிய மற்றும் மத்திய உற்பத்திக்குக் கடன் வழங்க என அரசு 3500 கோடி ரூபாவை 2004-ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. இதன்மூலம் அன்னியக் கடன் கொடுப்பனவுகள் பல இதற்கு என சிறப்பாகப் பெரிய அளவில் வழங்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் சிறிய மற்றும் மத்திய தசேய உற்பத்திகள் மூடக் கப்படுவது எதார்த்தமாகின்றது. அன்னிய உற்பத்திகள் சந்தையைக் கைப்பற்றுவது இலகுவானதாகின்றது. இலங்கையில் பிப்பியாக அன்னிய மூலதனம் பெருகி வருகின்றது. தசேய மூலதனம் சிறுத்து சிதைந்து வருகின்றது.

கடனுக்கு வளையில் நாட்டை விழுங்கும் வகையில் வளிநாட்டு மூலதனம் இலங்கையில் பெருகி வருகின்றது. 2001 இல் 8.2 கோடி டொலராக (அண்ணளவாக 820 கோடி ரூபா) இருந்த வளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள், 2002-இல் 23 கோடி டொலராக (2300 கோடி ரூபாவாக) அதிகரித்தது. 2003-இல் வளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் 5000 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது. இதன் அரசாங்கம் தங்கள் மலோன வளிநாடுகளின் நம்பிக்கையைக் காட்டுவதாகப் பற்றியது. தாம் வளிநாடுகளுக்கு கைக்கலிகளாக இருப்பதை பாராட்டுகின்றன என பதையே பெருமையாகப் பற்றுகின்றனர்.

கடந்த சில வருடங்களில் அன்னியன் வருகை பொருளாதாரத்துறையில் என்றுமில்லாத வகையில் ஊடுருவுவதானது - நாடு அபிமையாகிச் சில வதையேக் காட்டுகின்றது. நாட்டில் மொத்த வளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 2003 இன் கட்சிப் பகுதியில் 290 கோடி அமெரிக்க டொலராக (அண்ணளவாக 29000 கோடி ரூபாவாக) அதிகரித்துள்ளது. இது ஆண்டு இறுதியில் 300 கோடி அமெரிக்க டொலராக (அண்ணளவாக 30,000 கோடி ரூபாவாக) உயரும் என்று பெருமையுடன் அரசு அறிவித்து இருந்தது. இது சும்மா ஐந்து மாதங்களாகக் கட்டிய இறக்குமதிச் சலவன ஈடுசெய்யக் கட்டியதாக இருக்கும் என்று பற்றியது. அன்னிய மூலதனத்தின் வருகை, 2002-ம் ஆண்டை விட பத்து சதவீதம் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க வதைத்தது. கதைத்தொழில் ஏற்றுமதி 2 சதவீதம் அதிகரிக்க இது காரணமாக இருந்தது. நாடு மறுகாலனி எல்லையில் தன்னையிலைநிறுத்தி நிற்கின்றது. தசேய வருவாய்க்கு நிகராக அன்னிய மூலதனம் நாட்டில் புகுந்துவிட்டது. கடன், தசேய வருவாயை மிஞ்சி நிற்கின்றது. வருடாந்த கடன் கொடுப்பனவுக் கான வட்டி தசேய வருவாயைத் தாண்டி நிற்கின்றது. தன்னையே சூதந் திர நாடு என்று சொல்லக் கட்டிய

எந்தத் தகுதியும் இலங்கைக்கு கிடையாது. பொருளாதார ரீதியாக மறுகாலனிய அடிமை நிலையில் ஏற்கனவே இலங்கை கடந்து சனென்றுவிட்டது.

2003-இன் முதல் பத்து மாதங்களில் நான்கு தடவைகள் வட்டி வீதங்களை மத்திய வங்கி குறைத்தது. இதன் மூலம் வியாபாரம் மற்றும் கைத்தொழில் மிதனங்கள் கொழுத்தன. கடன் வழங்கலுக்கான வட்டி விகிதம் 2001 இல் 22.4 சதவீதமாக இருந்தது. இது 2003-இன் தொடக்கத்தில் 12 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. 2003 சப்டெம்பரில் அது மலேமும் குறைக்கப்பட்டு 9.3 சதவீதத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் மூலம் வங்கித் தொழிலுக்கும், தனியார் துறையினருக்கும் லாபம் பெருகியது. வட்டி விகிதங்களின் குறைப்பு மிதனத்துக்கு மற்றொரு கொடியாகும். வட்டியாளுக்கு குறைக்கப்பட்டது? அன்றாட மக்களின் சமீபப்புணத்தாக்கே வட்டி விகிதங்கள் குறைக்கப்பட்டது. இது நேரடியாகப் பெரு மிதனத்துக்கு விசேட சலுகையாகியது. மக்களின் சமீபப்புகள், ஓய்வூதியப் பணங்கள் (ஓய்வூதியப் பணச் சமீபப்புண 32000 கோடி ரூபா உள்ளது) என்று, பல பத்தாயிரம் கோடி ரூபா மீதான வட்டி விகிதங்களின் குறைப்பு நேரடியாக மக்களுக்கு மலே திணிக்கப் பெற்ற மலேதிக சூமையாகியது. மக்களின் வாழ்வு மலேமும் கீழே தள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசு, மக்களின் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்ட நிலையில், வழங்கிய வட்டிக்கு தானே வட்டி விகிதங்களை குறைத்ததன் மூலம், மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தின் அளவை குறைத்துக் கொண்டது. அதை அன்னியனுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் சவேசையெய் முடிகின்றது. மற்றொரு பக்கத்தில் பெரும் மிதனங்களும், அன்னிய மிதனங்களும் சொந்தப் பணத்தை வதைத்துக் கொண்டு முதலீடுவதில்லை. மாறாக மக்களின் அன்றாட சமீபப்புகளை அபகரித்தே, அதைக் கொண்டே மிதனத்தை பெருக்கி வந்தன. அதாவது மக்களைச் சூறையாடி வந்தன. அரசுத் துறைகளைக் கட்ட மக்களின் சமீபப்புணத்தைக் கொண்டு வாங்குகின்றன. வட்டி விகிதக் குறைப்பு என்பது மிதனங்கள் மக்களின் பணத்துக்கு வழங்க வேண்டிய வட்டி விகிதத்தை மீண்டும் மடங்கு குறைத்துள்ளது என்பதே. இதனால் அவர்களின் லாபம் சில மடங்காகியுள்ளது. மக்களின் சமீபப்புகைக் கொண்டு வங்கிகள் நடத்தும் பல்வகை சூதாட்டத்தில் ஏற்பட்ட கொழுப்பு, வட்டி விகிதக் குறைப்பால் அதிர்ஷ்டம் தலகாலத் திரியாத அளவில் விசிறியபித்தது. குறைந்த வட்டி பணத்தின் விசிறல் தொடர் மாபிக் குடியிருப்புகளில் பெருமளவில் முதலீடுப்படுகின்றது. வட்டி விகிதங்களை குறைக்கக் கோருவது உலகமயமாதலின் அடிப்படை நியந்தனையாகும். இதன் மூலம் மக்களின் சமீபப்புகை எடுத்து விரும்பியவாறு கொள்ளையிடவும், அதைக் கொண்டு அந்த நாட்டுக்கே கடன் கொடுக்கும் கொள்கையும் உலகளவில் வெற்றி பெற்று வருகின்றது. இந்த வகையில் இலங்கையிலும் இது உடனடியாக நடமாடிக் குறைத்து வந்துள்ளது.

அத்துடன் மக்களின் சமீபப்புணப் பணத்தை மீளக்கொடுக்க முடியாத நிலையை இலங்கை அடைந்துவிட்டது. மீளக்கொடுப்பனவையெய் தள்ளும் முயற்சியாகவும் இந்த வட்டி விகித குறைப்பைப் பயன்படுத்தினர். முன்பு 3 ஆண்டு முதிர்ச்சிக் காலத்தை உடைய 14.95 சதவீத வட்டி விகிதத்தில் திறைசேரே உண்பியல் விற்க முயன்றனர். அதாவது மீண்டும் வருடத்துக்குப் பணத்தை மீள எடுக்க முடியாது.

அன்று அதை விற்க முடியவில்லை. பொதுவான உயர் வட்டி விகிதங்கள் இதனை அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் வட்டிக் குறைப்பை கொள்கையாக்கி, அதிரடியாக 4 முறை 2003-இல் குறைத்ததன் மூலம், சமீபப் பள்ளிகளைத் தொடர்பு திக் குள்ளாக்கினர். இதனை மூலதனமாக்கி வங்கிகள் ஜனவரி முதல் ஓகர்பர் வரையான காலப் பகுதியில் 9.4 வீதம் என்ற வட்டி வீதத்தில் 10, 15, 20 ஆண்டுகால திறைசேரி உண்டியல்களை 3600 கோடி ரூபாய்க்கு பொதுமக்களின் தலையில் கட்டிவிட்டன. மக்களின் சமீபப்புப் பணமான 3600 கோடி ரூபாயை 10, 15, 20 வருடத்துக்கு மீளப் பெற முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தினர். மக்கள் தமது சமீபப்புகளை ஓரேடியாக மீளப் பெறுவதை தடுக்கும் வழியில், தொடர்பு பணப்புத் திரங்களை விற்க வட்டிக் குறைப்பு மலேமும் உதவி வருகின்றது.

மக்கள் மலோன பல முனைத் தாக் குதலினால் அதிகரித்து வரும் வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுகட்ட முடியாத நிலையில் மக்கள் அல்லாட்கின்றனர். பல விலையேற்றங்கள் தொடராக அமல் செய்யப்படுகின்றது. உதாரணமாக 2003 ஜூன் மாதம் முதல் போக்குவரத்து கட்டணத்ததைத் தீர இடத்துக்கு 40 சதவீதமும், கறுகிய துரத்துக்கு 60 சதவீத உயர்வை ஏற்படுத்தியது. இது போல் வீதிகளைப் பயன்படுத்தும் வாகனங்களுக்கு வரி அறவிடும் முறை ஓகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி முதல் நடமுறைக்கு வந்தது. இதன்படி, வாகனங்களை வருடந்தோறும் பதிவுசெய்யும் போதும், பெற்றோல், டீசல் விநியோகத்தின் போதும் இந்த வரியை அரசு மறைமுகமாக அறவிடத் தொடங்கியுள்ளது. மக்களின் வாழ்வியல் மலோன தொடர்பு தாக் குதலால் மக்கள் விழிப்புற்று மூலதன அமைப்புகளே ஆபத்தை ஏற்படுத்தாத விதத்தில், தனியார் துறையில் உள்ள 62 லட்சம் பரோக்கும், 10 சதவீத சம்பள உயர்வையும் வழங்குமாறு தொழில் அமைச்சர் மஹிந் சமரசிங்க முதலாளிமார்களிடம் கஞ்சிக் கேட்கின்றார். 10 சதவீத சம்பள உயர்வைக் கொடுக்க சட்டம் போடவில்லை. இரந்து கேட்பதே ஜனநாயகப் பண்பாகியுள்ளது. அரசு ஊழியர்களை வலையில் இருந்து நீக்க உலகமயமாதல் கோருகின்றது. இதனை ஆராய திஸ்ஸ தெய்வநே திரா ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசுக் கமையை 30 சதவீதமான அரசு ஊழியர்களை வலையிலிருந்து ஓய்வு பெறச் செய்யும் வகையில் திட்டம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தது. இதற்கு ஏகாதிபத்தியமும், உலக வங்கியும் சிறப்பு நிதிகளை கொடுக்கின்றது. பணத்தைக் கொடுத்தும், சில சலுகைகளைக் கொடுத்தும் அரசு ஊழியர்களை அகற்றுவதன் மூலம், அரசுத் துறையைத் தனியார் மயமாக்க உலக வங்கி கோருகின்றது.